

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione
Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi &
benedictae Matris eius meditatione**

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. IV. De eximijs huius diuini exercitij fructibus, atque inprimis de fructu
puritatis mentis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48934)

iraque S. Dorotheus: *Nihil, inquit, est Serm. 12°
quod animam nostram adeo roboret & refi-
ciat, atque assidua Dei memoria. Idem fa-
tetur Psalmographus, ubi ait: Memor Ps. 75. v. 4°
sui Dei, & delectatus sum.*

CAPVT IV.

*De eximiiis fructibus huius diuini exercitiij,
atque imprimis de fructu puri-
tatis mentis.*

Quo vehementius accendamus
ad frequentandum hoc sanctum
exercitium, patefaciemus deinceps
aliquos effectus, quos in anima
efficit, ac vt menti firmitus inhæreant,
exempla quædam adiungem. Inter omnes
autem virtutes, Deiq; dona, quæ à ve-
ris Dei seruis in maximo pretio habentur,
iure principem locum vindicat
puritas cordis, vt quæ pulcherrimam,
iucundissimamque diuinæ maiestati,
præbeat habitationem. Vnde vulgo di-
citur. Qui amat puritatem cordis, ha-
bitabit amicum Regem, nempe Deum
Regem æternum cœli & terræ. Hanc
puritatem & consequi, & conseruare
possumus, si oculis mentis Deum præ-
sentem contemplemur. Si enim secus
B fiat,

PROV. 22^a

fiat, & homo Dei obliuiscatur, nec consideret se ab eo videri, illum coram se esse, viuere & operari, proximum est, vt quasi freno solutus, labatur in peccatum, & in eo perseueret, secundum illud psalmistæ. *Non est Deus in conspectu eius, inquinatae sunt viæ illius in omni tempore.* Nam vt cogitatio, ita cupiditas inordinata rerum terrenarum est, quæ animã per peccata contaminat, & ex ea expellit. In hoc autem exercitio quia homo omnes suas cogitationes conijcit in Deum, cogitationibusque proximè succedunt affectiones præ eundem, fit vt anima paulatim ab amore rerum terrenarum diuellatur, & que expurgetur, & renouetur. Id Bernardus in seipso expertus est, quæ admodum humiliter ad ædificationem aliorum ex inspiratione diuina quædam in loco confitetur, dicens: *Quæ cum ita sint omnino inuestigabiles viæ Dei*

Serm. 74. in Cant.

unde adesse norim? Vixit & efficax est, que vt intus venit, expergescit dormientem animam meam, mouit & molliuit, & uenerauit cor meum, quoniam durum, lapideum que erat, & malè sanum. Cæpit quoque, eare, & destruere, ædificare & plantare, rigida, tenebrosa illuminare, clausa referre, frigida inflammare, nec non & miserere

in directa, & aspera in vias planas, ita vt benedicat anima mea Domino, & omnia, quæ intra me sunt, nomini sancto eius. Hæc omnia Bernard. quibus testatur, quæ mirabilia Deus in anima sua operatus sit, quando oculis mentis præsentem eum cernebat.

Neque solum in seruis Dei id efficit diuina præsentia, sed etiam in magnis peccatoribus, vt eorum corda expurgentur à peccatorum noxis: quia dum admoniti non nihil attollunt caput è lecto peccati, & cœlesti lumine porro adiuti considerant se in conspectu Dei sui, iudicis viuorum & mortuorū versari, qui præsens aspiciat, quoties delinquant, ingenti pudore & horrore peccati cōsternati non audēt amplius illud committere, miranturq; suæ superioris vitæ cæcitatem, quod tam temerè & impudenter, haud secus ac si nullus Deus vel iudex esset, in omnia scelera sint prolapsi.

Prorsus id euenit famosæ meretrici Thiadi, quæ cum Sancto Paphnutio Abbati ad eam in locum secretum, & abditum ingresso dixisset, non posse se videri, nisi à solo Deo, vel dæmone, Abbas verò respondisset. Age si Deus te vider, qua fronte tu in cōspectu eius

B 2

te pu,

te purissimis oculis intuentis audebit peccare? ilicò cœlestis luminis radius mentem eius collustravit, tantoq; pudore suffusa est, ac tam capitali odore superioris vitę scelera profecuta est. In media vrbe Alexandrina flammam absumpsit quicquid corporis in prostitutione lucrata erat, & angustissimæ cellæ, asperrima acta potestatis triennio, donec spiritum Deo dederet, se inclusit.

*Metaph. in
ius vita.
vrius in
ebriar.*

Idem accidit S. Ephræm cum a fœmina peccatrice, quam cum adulterio rogassetq; an auderet cōsuetam suam peccata in medio vrbis Edessę committere: ipsa autem respondisset, non audere, quia pudor nimius prohiberet in conspectu hominum talia patrare scelera, subiecit B. Ephræm. Tu scias esse in loco occultissimo, & ab hominibus remotissimo pecces, te conspici à Deo ubique præsentem. Si itaq; te à peccando deterret pudor, vel metus hominum multo equius deterrere te debet metus Dei, qui eiusmodi scelera æternis meretur supplicijs inferni. Quę admonitio sic perterruit fœminã, ut dolore peccatorum summo tacta in corde interituro secus in monasterium pœnitentię agendæ causa se abdiderit.

Hi sunt eximij præsentia diuinæ effectus, quando homo serio eam ob oculos defigit. Qua enim fronte audeat homo rem tam peruersam & sordidam, qualis est peccatum lethale coram Deo, committere, si serio sibi persuadeat se in conspectu eius, qui infinita bonitate præditus est, & infinite execratur peccatum tale, consistere? Quæ ratione offensæ æternæ dignæ cruciatibus obstringere, si consideret se a stare ei, cuius iustitia est infinita? quem nouit nullum peccatum impunitum, siue in hac, siue in altera vita, relinquere? quem scit esse iustissimum iudicem, & iustè, etiam eum, qui vnicum tantum temporis momentum in peccando consumpserit, sempiternis addicere flammis: Hæc considerans B. Augustinus. *Solil. c. 14.* Domine, inquit, quando perpendo, quod gressus meos, semitasq; consideras, & die noctuq; super custodiam meam vigilas, omnes semitas meas diligenter notans, speculator perpetuus, velut si totius creature tuæ cæli & terre oblitus tantum me solum considerares, & nihil sit tibi curæ de aliis, Deus meus terribilis & fortis, timore pariter & ingenti rubore confundor, quoniam nobis magna est indita necessitas iustè rectèque viuendi, qui cuncta faci-

*ei amicus ante oculos iudicis cuncta cernentis
Hucusque Augustinus. Vnde intelligi-
gimus, quantam vim & efficaciam ad
cauenda peccata posuerit in confide-
ratione diuinæ præsentia.*

CAPVT V.

*Hac presentia diuina contemplatione
tentationes, & virtutem perse-
uerantia obtineri.*

Contemplatio diuinæ præ-
sentia facit, vt non solum à pecca-
tis cōmissis respiciamus, vt
etiam, vt in illa, antequam fiant, nos
labamur: dum enim Deum nobis quæ
præsentē conspicimus, & cor nostrum
in eum attollimus, accenditur in ani-
mis nostris quædam cupiditas omnium
spirituales hostes debellandi, nec desit
diuinitus fauor & auxilium. Insula
rant quondam impij Israelis senes
noxia Susannæ, comminantes lapidibus
obruendam, nisi libidini suæ resis-
ciat satis. Videamus, qua via & ratione
tantam tentationem expugnauerit. Con-
siderabat nimirum se stare in confide-
ntia Dei, Deumq; in se oculos defigens
Vnde tanto terrore pudoreque perterritus